

destgjørende Grund, saameget mindre som Ministeriet maa holde for, at Underviisningen i Skovbrug i ethvert Tilfælde er nok saa besleget med Landbrugsunderviisningen som den til Højskolen henlagte Underviisning af Dyrlæger og Landinspectører, hvortil kommer, at Skovbrugsunderviisningens Indlemmelse i Højskolens samlede Underviisningsplan vil medføre en større Hensynstagen til sammes Tarr, end der kunde blive Spørgsmaal om under den nu bestaaende opsigelige contractmæssige Ordning.

Det Besslegete i Underviisningen for Forstmand og Landmænd blev ogsaa anerkjendt fra alle Sider under Folkethingets Forhandlinger i Anledning af Loven af 8de Marts 1856 (sfr. Rigsdagstidende for 7de Samling Anh. A. Sp. 95 og Anh. B. Sp. 234).

Ved den foreslaaede Forandring vil Adgang til Underviisning i Skovbrug blive lettet for de Landmænd, som uddanne sig paa Højskolen, og det maa tillægges stor Betydning, at Kjendskab til Skovbrug derved kan blive mere udbredt blandt Landbrugerne, ikke alene fordi en stor Deel af Landets Skoveiendomme, som ere for smaae til at kunne lønne en egen forsthyndig Bestyrer, bestyres i Forening med Landbrug — men ogsaa fordi et større Kjendskab til Skovbrug blandt Landbrugerne vil fremme Skovanlæg paa saadanne Steder, hvor Skovbrug er mere lønnende end Agerbrug, saavel som Anlæg af Væplantninger af de til Jordbunden og de climatiske Forhold meest passende Træer og Buske.

Underviisningen i oekonomisk Havedyrkning er vel ved Lov af 11te Februar 1863 § 1 indlemmet i Højskolens Underviisningsplan, men i finantziel Henseende er denne Underviisning stillet paa en ganske særlig Maade ved en tilføjet Bestemmelse om, at der hertil kun maa anvendes indtil 800 Rd. aarlig. Der forekommer ikke Ministeriet at være Anledning til vedblivende at opretholde sidstnævnte Bestemmelse, og man maa foretrække, at den tilføiede finantzielle Begrænsning bortfalder, og at Underviisningen i Havedyrkning nu stilles lige med de andre Underviisningsfag ved Højskolen. Udgifterne til den oekonomiske Have ville da for Eftertiden

blive at afholde af de til det samlede Underviisningsapparat aarlig bevilgede Summer, og Læreren vil da med en passende Lønning blive opført mellem Højskolens Docenter.

ad § 2.

Naar et Fag af den Betydning og det Omfang som Skovbrugsunderviisningen henlægges til Veterinair- og Landbohøjskolen, bør efter Ministeriets Formening den af Lærerne, som erholder den væsentligste Indflydelse paa Underviisningen, indtræde i Rækken af de ved Højskolen fast ansatte Lærere.

Naar Ministeriet endvidere har foreslaet Docenten i Botanik tildeelt kongelig Udnævnelse som fast Lærer (den nuværende Docent har kongelig Udnævnelse som Docent), er dette ligeledes begrundet i bemeldte Fags fremtrædende Betydning mellem Højskolens Underviisningsfag efter Skovbrugsunderviisningens Henlæggelse til Højskolen og stemmer med, hvad der er foreslaaet i den Commissionsbetænkning, som blev lagt til Grund ved Ordningen af de Højskolen vedrørende Forhold (sfr. Betænkningen S. 36).

ad § 3.

Da Skovbrugsseleverne i alle Henseender bør stilles lige med Højskolens andre Elever og saaledes ogsaa have samme Adgang som disse til Stipendier og fri Underviisning, vil der som Følge af Skovbrugsunderviisningens Henlæggelse til Veterinair- og Landbohøjskolen blive stillet Krav til dennes Stipendiefond, hvorpaa man ikke gjorde Regning, da denne Fonds Forhold i sin Tid blev ordnede, og der synes da en Deel at tale for, at Staten i en kortere Aarrække atter bidrager Noget til Stipendiefonden i Rigged med, hvad der var fastsat ved Lov af 8de Marts 1856 § 10. Dette Bidrags Størrelse maa berøe paa et Skøn, og man har meent passende at kunne ansætte samme til 400 Rd. i 5 Aar, idet man derved har taget Hensyn til Stipendiefondens Formue den 31te Marts 1867, som udgjorde omtrent 12,400 Rd., Antallet af Elevklasser og Elever samt Antallet af de Skovbrugsstuderende og andre Studerende i de 5 sidste Aar.